

и обрекъль покорность и послушаніе; но императорътъ, като не го е повървалъ, пратилъ отгорѣ му военачелника си Константина Діогена. Владиславъ тогазъ са былъ накаралъ да отнеме отъ Грькоримлянитѣ Драче, но тукъ, въ единъ отчаянъ бой, злѣ са наранилъ и паднжль мъртавъ (1018).

Императоръ Василій, щомъ са извѣсти за смъртъта на българския царь, тутакси нахълта съ войска въ България, а останжльмъ безъ глава народъ, като незнаеше що да прави, неволно са предаваше на неприятеля, който цѣлы тридесетъ години го неостави да си оджхне отъ боёве. Тогазъ славныйтъ градъ Перникъ, който са управяше отъ Воеводата Кракра, принуденъ бѣше да са предаде; съ него и други 55 градища припознахъ византійската власть, като Пелагонія, Моравище, Липенъ и Струмница, найсетнѣ минжхъ въ ржцѣтъ на Византійцитѣ. Тѣй паднж старото българско царство слѣдъ 30-годишенъ кървавъ бой съ императора Василя отъ 986—1019, като съществува 340 години, отъ които 258 е было християнска държава, а другытъ — идолопоклонска.

§ 31. Троенъ характеръ на третія періодъ отъ Исторіята ни.

Първа отличителна черта на този періодъ отъ отечественната исторія е тѣзи, че прѣзъ него веке са утвърдѣва християнството въ България и са основава българска черква която става, тѣй да речемъ, училище за народа и разсадникъ на просвѣщеніето.

И дѣйствително, ный видѣхмы че *Борисъ* или *Богорисъ* въ 861 год. прие христовата вѣра, която малко-по-малко и сичкытъ му поданници приехъ, а съ ввожданъето на християнството проникнж и просвѣщеніето у българския народъ. Главны дѣйцы на това сж были двама братя Българи отъ Солунъ, *Кирилъ* и *Методій*, които покръстихъ народа, като